

Tablica 4-2

Lp.	V_{ik}^0	M_{ik}^0	schemat	V_{ki}^0
	$\xi = \frac{x}{l}, \quad \gamma = \frac{a}{l} \quad \omega_2(\xi) = \frac{1}{2}(2\xi - 3\xi^2 + \xi^3),$ $\xi' = 1 - \xi = \frac{x'}{l}, \quad \omega_2(\xi) = \frac{1}{2}(2 - 3\xi^2 + \xi^3),$ $\omega_3(\xi) = \frac{1}{2}(2 - 3\xi + \xi^3).$			
1	$-P\omega_2(\xi)$	$-Pl\omega_2(\xi)$		$-P\omega_3(\xi')$
2	$-\frac{11}{16}P$	$-\frac{3}{16}Pl$		$-\frac{5}{16}P$
3	$-\frac{P}{2}(2 + 3\xi\xi')$	$-\frac{3}{2}Pl\xi\xi'$		$-\frac{P}{2}(2 - 3\xi\xi')$
4	$-\frac{5n^2 - 4n - 1}{8n}P$	$-\frac{n^2 - 1}{n}Pl$		$-\frac{3n^2 - 4n + 1}{8n}P$
5	$-\frac{10n^2 + 1}{16n}P$	$-\frac{2n^2 + 1}{2n}Pl$		$-\frac{6n^2 - 1}{16n}P$
6	$\frac{3}{2} \frac{M}{l} \xi(2 - \xi)$	$\frac{M}{2} (1 - 3\xi^2)$		$\frac{3}{2} \frac{M}{l} \xi(2 - 3\xi)$
7	$-\frac{5}{8}pl^2$	$-\frac{pl^2}{8}$		$-\frac{3}{8}pl^2$

Tablica 4-2 cd.

Lp.	V_{ik}^0	M_{ik}^0	schemat	V_{ki}^0
8	$-\frac{pc}{8}(8 - 4\gamma^2 + \gamma^3)$	$-\frac{pc^2}{8}(2 - \gamma)^2$		$-\frac{pc}{8}\gamma^2(4 - \gamma)$
9	$-\frac{pc}{8}\gamma(6 - \gamma^2)$	$-\frac{pc^2}{8}(2 - \gamma^2)$		$-\frac{pc}{8}(8 - 6\gamma + \gamma^3)$
10	$-\frac{9}{40}pl$	$-\frac{7}{120}pl^2$		$-\frac{11}{40}pl$
11	$-\frac{2}{5}pl$	$-\frac{pl^2}{15}$		$-\frac{pl}{10}$
12	$-\frac{21}{64}pl$	$-\frac{5}{64}pl^2$		$-\frac{11}{64}pl$
13	$-\frac{3}{2}EJ \frac{\alpha_1 \Delta t}{hl}$	$-\frac{3}{2}EJ \frac{\alpha_1 \Delta t}{h}$	różnica temperatur $t_d - t_g = \Delta t$	$\frac{3}{2}EJ \frac{\alpha_1 \Delta t}{hl}$

Tablica 4-3

Lp.	V_{ik}^0	M_{ik}^0	schemat	M_{ki}^0
	$\xi = \frac{x}{l}, \quad \xi' = 1 - \xi = \frac{x'}{l}, \quad \gamma = \frac{a}{l}$			
1	$-P$	$-\frac{Pl}{2}\xi(2 - \xi)$		$-\frac{Pl}{2}\xi^2$
2	$-P$	$-\frac{3}{8}Pl$		$-\frac{Pl}{8}$

Tablica 4-3 cd.

Lp.	V_i^0	M_{ik}^0	schemat	M_{ki}^0
3	$-P$	$-\frac{PL}{2}$		$\frac{P}{2}$
4	$-\frac{2n-1}{2}P$	$-\frac{(4n^2-1)}{n} \frac{Pl}{12}$		$-\frac{(2n^2+1)}{n} \frac{Pl}{12}$
5	$-nP$	$-\frac{(8n^2+1)}{2n} \frac{Pl}{12}$		$-\frac{(4n^2-1)}{2n} \frac{Pl}{12}$
6	0	$-M\xi'$		$-M\xi$
7	$-pl$	$-\frac{pl^2}{3}$		$-\frac{pl^2}{6}$
8	$-pc$	$-\frac{pc^2}{6} (3-\gamma)$		$-\frac{pc^2}{6} \gamma$
9	$-pc$	$-\frac{pl^2}{6} \gamma (3-\gamma^2)$		$-\frac{pl^2}{6} \gamma (3-3\gamma+\gamma^2)$
10	$-\frac{pl}{2}$	$-\frac{5}{24} pl^2$		$-\frac{pl^2}{8}$
11	$-\frac{pl}{2}$	$-\frac{pl^2}{8}$		$-\frac{pl^2}{24}$
12	0	$-\frac{EJ}{h} \alpha_i \Delta t$	<p>różnica temperatur</p> <p>$t_d - t_g = \Delta t$</p>	$\frac{EJ}{h} \alpha_i \Delta t$

Tak więc pole przemieszczeń $v(x)$ pręta nie obciążonego na długości i obustronnie utwierdzonego określimy wzorem

$$v(x) = [e_1(\xi) \ \omega_1(\xi) \ e_1(\xi')] \begin{bmatrix} v_i \\ \varphi_i \\ v_k \\ \varphi_k \end{bmatrix} \quad (4-28)$$

Podobna zależność dla pręta jednostronnie utwierdzonego (rys. 4-5b) brzmi

$$v(x) = [e_2(\xi) \ \omega_2(\xi) \ e_3(\xi')] \begin{bmatrix} v_i \\ \varphi_i \\ v_k \end{bmatrix}, \quad (4-29)$$

gdzie:

$$\begin{aligned} \omega_2(\xi) &= \frac{1}{2} \xi \xi' (2 - \xi), \\ e_2(\xi) &= \frac{1}{2} \xi' (3 - \xi'^2), \\ e_3(\xi') &= \frac{1}{2} \xi'^2 (3 - \xi'). \end{aligned} \quad (4-30)$$

Punkcje ω i e mają zastosowanie przy wyznaczaniu linii wpływu (por. p. 4.2.6). Występują one też we wzorach na sily wyjściowe w tabl. 4-1 i 4-2.

4.2.3. Równania kanoniczne

Jak już wspomnieliśmy, równania kanoniczne metody przemieszczeń są równaniami równowagi węzłów. Można je też interpretować jako warunki zerowania się reakcji w dodatkowo wprowadzonych więzach przekształcających rozpatrywaną konstrukcję w układ geometrycznie wyznaczalny. Wielkościami niewiadomymi są uogólnione przemieszczenia węzłów. Współczynnikami przy niewiadomych rozpatrywanego układu są reakcje więzów w układzie podstawowym wywołane jednostkowymi, kolejno narzuconymi przemieszczeniami węzłów. Reakcje więzów obliczamy na podstawie sił przekrojowych występujących w przywęzłowych przekrojach elementów, zdeformowanych w trakcie wspomnianych wynurzeń geometrycznych. Siły przekrojowe określamy ze wzorów transformacyjnych. Należy jednak pamiętać, że wzory te wiążą sily i przemieszczenia odniesione do układu współrzędnych związanego z danym elementem. Układy takie, różne dla poszczególnych elementów, nie są na ogół zgodne z układem współrzędnych, do którego odnoszone są przemieszczenia węzłów.

Ważnym zagadnieniem, które się tu wylania, jest uzależnienie przesuwów przekrojów przywęzłowych elementów od przyjętych niezależnych przesuwów Δ_i . Problemem ten zilustrujemy poniższym przykładem. Przedtem jednak podamy, że dla ustroju g -krotnie geometrycznie niewyznaczalnego układ równań kanonicznych zapiszemy zwięźle

$$Kq + K^r P = 0, \quad (4-31)$$